

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A SARUTLAN KÁRMELITA NŐVÉREK BARÁTAINAK

MAGYARSZÉK • 2024/3. SZÁM

ISTEN ELŐTT - KRISZTUSSAL - MINDENKIÉRT

AZ Ő ÁRNYÉKA HOZZA EL A VILÁGOSSÁGOT

„Istenünk mélységes irgalmából meglátogatott minket..., hogy fényt hozzon azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, s hogy lépteinket a békesség útjára igazítsa.” (Lk 1, 78-79)

Krisztus születésére emlékezve, az adventi várakozás ideje előkészíti szívünket Istenünk befogadására. Ő az, Aki meglátogat minket, Aki szeretetével megérinti szívünket, Szentlelkének erejével átjárja lelkünket, ha megnyílunk Felé.

A mai világunk telve van várakozással, vágyakozással a békére, az örömré, az egészséges életre, a szeretetre.

Nem jó az embernek egyedül és Isten eljön, hogy betöltse hiányainkat, hogy megtanuljunk együtt élni másokkal.

Szűz Máriával együtt mi is várhatjuk Krisztus eljövését reménységgel és örömmel, de ezt a várakozást átjárhatja a félelem, a szorongás, a kitaszítottság, magányosság, elutasítottság érzése is. Mária ismeri ezeket az érzéseket, és velünk van sötétségeinkben, azzal a bizalommal teli hittel, hogy Isten jelenléte adja a világosságot. Krisztus hozza el a békét, a megújulásba vetett hitet a lelkünkbe.

Az Istennel való kapcsolatunkat csak saját magunk tudjuk előmozdítani, ha megnyílunk Őfelé, és engedjük, hogy jósága, szeretete belépjen szívünkbe.

Csak a csendben tudjuk meghallani hiányaink kiáltását és fájdalmát, csak sötétségeink idején láthatjuk meg a fény erejét, és a világosság mutatja meg az igazi valóságok értékét.

Irgalmas Istenünk, mint Máriához, hozzánk is így szól angyala által:

„Ne félj...! Kegyelmet találtál Istennél.” (Lk 1, 30)

De hogyan lehetséges mindez? Engem választott ki Isten, hogy befogadjam az Ő Szent Fiát? „A Szentlélek száll rád és a Magaságbeli ereje megárnnyékozt téged...” (Lk 1, 35)

A sötétségemet, a halál árnyékát Isten Lelkének erejével fedi be, az Ő árnyéka hozza el az igazi Világosságot. Mária minden emberi megoldás lehetetlensége ellenére is hitt Isten szavának. Kimondta az igent, járta tovább a hit útját.

Kívánom mindannyiunknak, hogy tudjuk elfogadni és befogadni a világ Világosságát, tudjunk világító mécsesekké válni, és így árásszuk erre a világra Isten szeretetének örömet, melegét, fényességét!

***Általunk is növekedhessen Isten Országa,
és a bennünk gyökeret vert Szeretet irányítsa lépteinket a békességre vezető úton!
Istennel való közösségünkben építsük a békét és a szeretetet!
Járjuk Máriával együtt az Istenbe vetett teljes bizalom és reménységben élt hit útját!***

„Tartsunk ki rendületlenül a reménységünk megvallása mellett – mert hűséges az, aki az ígéreteket tette –, és figyeljünk egymásra, hogy szeretetre és jótettekre buzduljunk...” (Zsid 10, 23-24)

Szent Családról nevezett Angéla nővér

MÁRIA SZÍVÉVEL LÁTNI

Karácsony a titokkal való bánásmódra tanít, hogyan közeljék a misztériumhoz. A csend meghallására nevel, és elvezet a belső látásra, a szív látására.

Hogyan tudott Mária, ez a fiatal, tizenhárom-tizennégy éves lány, ilyen tiszta szemmel nézni Isten misztériumára? Hogyan tudta meghallani a csendben Isten szavát? Próbáljunk utána járni, hogyan volt képes megvalósítani Isten akaratát, és felismerni az Ő dicsőségét? Hogyan tudott eljutni a bölcsességre? Hogyan tudott eljutni oda, hogy az élete megelégedett legyen, hogy mindenért hálát tudjon adni Istennek?

Öt elemet látok Mária tetteiben, szavaiban, amit élénk ad ez a szűkszavú evangélium. Mária, amikor egy esemény történik vele, például az angyali üdvözlés, akkor ezt mély, teljes intenzitással átéli. Hagyja, hogy megérintse ez az esemény, hagyja, hogy érzelmileg is hasson rá. Azt írja a Szentírás, hogy megdöbben. Nem rezzenéstelen arccal fogadta az angyali szavait, mint valami egészen banális, figyelmet sem érdemlő dolgot, hanem megdöbben, érzelmileg átélte. Ez nagyon fontos nekünk is: amikor az életünk eseményei zajlanak, engedjük, hogy ezek hassanak ránk, hogy érzelmileg is megérintsenek minket.

De itt nincs vége és nem is szabad itt megragadnunk. Hogyan olvassuk tovább az angyali üdvözlésben? Mária elgondolkodik, fontolgatja, mit is mond az angyal. Kérdést tesz föl: hogy lehet ez? A második lépés egy eseménnyel való találkozásban: elgondolkodom rajta, hogy mi ez, mi az értelme? Elgondolkodom rajta, értelmezem. De ennél a fázisnál sem szabad megállni, hogy csak véget nem érően gondolkodom-gondolkodom, majd megfogalmazok egy elvont értelmezést.

A harmadik lépése Máriának az, hogy döntést hoz. Döntést hoz, kimond egy szót, amit nekünk is minden helyzetben jó kimondanunk: legyen nekem a Te igéd szerint. Igen! Fiat! Meghozta a döntést, de még ez sem elég a belső érés és életbölcsesség keresésének útján. Miután meghozta a döntést, ezt megpróbálja az életében valóra váltani, realizálni. Mi történik? Az összes ezt követő cselekedete ennek a döntésnek a fényében zajlik.

Összefoglalva az eddigi folyamatot: megérintett valami, hagytam, hogy átjárjon, elgondolkodtam rajta, majd hoztam egy döntést, utána pedig ennek a döntésnek a fényében elkezdtem tenni a megvalósulásáért. Mit látunk, mit tesz Mária, mit

cselekszik? Vállalja az utat Betlehembe, vállalja az utat Egyiptomba, vállalja az utat a Golgotára. Amikor egy döntést hozok, akkor azt a következményeivel együtt vállalom. Ha azt mondom, hogy legyen nekem a Te igéd szerint, az lehet, hogy engem nehéz utakra visz, elvisz Egyiptomba, olyan helyzetbe, ahol üldözöttséget élek át, elvisz a Golgotára, mert osztoznom kell Krisztus passiójában, elvisz a tanítványok közé, akik félnek és bátorítanom kell őket, gyengeségeim ellenére támasszá kell válnom.

De a cselekvésnek is van egy csapdája: általuk csak önmagamat akarom megvalósítani. Ezért van még egy állomása annak a magatartásnak, amit Mária élénk élt. Mária nemcsak megéli, átéli, átgon-dolja az eseményeket, nemcsak döntést hoz, nemcsak cselekszik, hanem eljut egy olyan pontra, amikor túllép önmagán, amikor meghaladja önmagát. Mária az elhivatottsága szerint él, a küldetését akarja beteljesíteni. Úgy definiálja magát: az Úr szolgálóleánya. Kíról szól az élete? Az Úrról. Mit olvasunk róla a Szentírásban, az evangéliumokban? Hogy beszélnek Máriáról? „Jézus anyja”. Az identitását Jézus által, Jézuson keresztül kapja. Ráébred a feladatára, a küldetésére, felelősséget vállal az elhivatottságáért, s képes túllépni önmagán, mondhatnám így is – remélem, nem félreérthető –, már nem róla szól az élete.

Amikor ide eljutok a növekedésben, akkor már nem önmagam körül forgok. Nem én vagyok az életem középpontja, hanem valaki más, valami más. Átkerül a súlypontom Istenbe. Ha egy szolgálat lesz az életem, ha egy küldetést akarok beteljesíteni, ha egy elhivatottságot akarok megélni, s kilépek a magam szűkösségéből, akkor érek el oda, hogy én is az Úr szolgálójának definiálhatom magam.

A Vigasztaló Szentlélekről nevezett Mirjam nővér

HA ISMERNÉD ISTEN AJÁNDÉKÁT...

Még mielőtt föltámadna bennem a vágy, hogy Istennek adjam magam, Ő már betöltötte ajándékaival, sőt önmagát is nekem adja. Isten szeretete mindig megelőző szeretet. Már születésem előtt jelen van. Az Ő szeretete választ ki, az Ő szeretete vált meg.

Az Efezusi levél szerzője szerint életünk három áldáson nyugszik.

Mielőtt léteznék, már benne vagyok Isten gondolatában, benne élek a szívében, mintegy jelen vagyok a Szentháromság belső életében, az Atya és a szeretett Fiú párbeszédében. Azt megelőzően, hogy én áldani tudnám Istent, Ő már a mennyben a lelki áldások túlárado sokaságát készítette elő számomra.

A második áldás is öröktől fogva vár ránk. Isten arra rendelt bennünket, hogy Jézus Krisztusban, a Fiúban fogadott gyermekei legyünk. Isten áldása, melyet Krisztusban ad nekünk, össze van kötve Isten választásával. Jézusban kiválasztott minket, hogy az Ő életéből részesüljünk. Ez a választás Isten tette, az Ő döntése, mely által lehetővé teszi, hogy ne csak teremtményi viszonyban legyünk Vele, hanem gyermeki kapcsolat fűzzön Hozzá. Isten számomra már nemcsak az „én Istenem”, hanem „az én Atyám” is. Szentlelke által bevon abba az Atya-Fiú kapcsolatba, mely őt Jézushoz, s Jézusban hozzám köti.

Isten azt kéri mindnyájunktól, amit Ábrahámától is kért, amikor szövetséget kötött vele: „Járj jelenlétemben s légy szent!” (vö.

Ter 17,1). Ebben a perspektívában a szentség nem erőfeszítéseinkkel, hanem szegénységünkkel közelíthető meg. A szentség nem tökéletesség, hanem a szeretet teljessége, melyet Isten Lelke áraszt ki szívünkbe. A szentség Isten ajándéka, részesedés az Ő szentségéből. S ez a Háromszor Szent Isten úgy nevezi meg magát, mint aki „irgalmas és könyörülő, hosszan tűrő, gazdag kegyelmen és hűségben” (vö. Kiv 34,6).

A harmadik áldás által Isten nemcsak kegyelmekkel áraszt el minket, nemcsak részt ad életéből, hanem odaadja életét, hogy nekünk életünk legyen, és bőségben legyen. Életre-halálra elkötelezi magát velünk. Nem éri be annyival, hogy csodálatos ajándékokat és nagyszerű adományokat adjon nekünk. Önmagát akarja odaadni, visszavonhatatlanul. Fiában a végsőig elmegy értünk szeretetében. Jézus vére kiszabadít bennünket saját magunk fogságából, és lemossa bűneinket. Szent Pállal együtt elmondhatjuk: „Minden a miénk. Pál, Apolló, Kéfás, a világ, az élet, a halál, a jelenvalók, az eljövendők: minden a miénk. Mi Krisztuséi vagyunk, Krisztus pedig az Istené” (1Kor 4,22-23). A szeretet áramában Isten erővel ruház föl minket. Megadja azt a kegyelmet, hogy viszont-szeretetünk válaszáként mi is oda tudjuk adni magunkat Neki, nap mint nap az Ő nyomában járva.

„Ha ismernéd Isten ajándékát, s tudnád, ki mondja neked: »Adj innom«, inkább te kérnéd őt, és ő élővizet adna neked... Aki

abból a vízből iszik, amelyet én adok, nem szomjazik soha többé. Az a víz, amelyet én adok, örök életre szökő vízforrás lesz benne” (Jn 4, 10-14).

Szent Terézia anyánk így tanít minket *A tökéletesség útjában*: „Az Úr meghívása mindenkinek szól. Ha ez a lakoma nem volna mindenki számára készítve, nem hívna meg rá mindnyájunkat, s nem mondaná: »Én inni adok nektek.« Ő azonban minden megszorítás nélkül ígéri, hogy mindenkinek ad inni. Az Úr, aki megígérte ezt a nagy jót, adja meg nekünk a kegyelmet is hozzá, hogy törekedjünk utána.” (19. fejezet)

(*Urunk Színeváltozásáról nevezett Marie-Elisabeth nővérünk egyik beöltözési beszéde 1996-ból*)

FÖLDI PARADICSOM

Az idén nyáron beöltözött Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről nevezett Mária Cecília nővér hivatástörténete

Gyakorló hívő családból származom. Hivatásom története talán ott kezdődik, amikor kb. 12 éves koromban elolvastam Gárdonyi Géza Isten rabjai c. regényét. Megragadott Árpádházi Szent Margit alakja. Az évek múlásával azonban mindez lassan elhalványodott, és családalapításra gondoltam.

Hittan-tanárként kezdtem el dolgozni és átlagos keresztény életet éltem, s ha valaki nagyon rosszat tett, azt mondtam ítélkezően, hogy majd a pokolban megkapja a büntetését. Magammal pedig teljesen elégedett voltam, és eszembe sem jutott, hogy szükségem volna megtérésre, hiszen jártam templomba, rendszeresen gyóntam-áldoztam.

2016 elején történt, amikor a templomban voltam a családommal, hogy az akkori keresztény néni megkérdezte tőlünk, melyikünk szeretné ajándékba kapni Szent Fausztina *Az Isteni Irgalmasság* c. lelkinaplóját. Gyorsan jelentkeztem. Rögtön elkezdtem

olvasni, de annyira égetett belülről, hogy abba kellett hagynom. Félretettem. Ám nem hagyott nyugton, folyton készíttetést éreztem olvasására, és amint újra elővettem, zavaraltanul tudtam olvasni. Azután ráakadtam a Szeretetláng lelkinaplóra. Magamra ismerem a benne olvasottakban: szürke jámbor vagyok, aki vakon lépked a pokol felé. S megrázott, hogy Jézus szomorú, egyedül van, mert senki sem gondol Rá, mindenki magára hagyja, és ebben a „mindenkibe” én is beletartozom. Innentől kezdve elszántan próbáltam mindig Vele lenni, és vágyat éreztem, hogy segítek Neki lelkeket menteni. Így lett értelme az életemnek: maga Jézus.

Tavasszal, egyik este erős nyugtalanság lett úrrá rajtam, és éreztem, vagy inkább valamiképpen tudtam, döntenem kell: lesz-e Jézus jegyese vagy nem. Ettől a döntéstől azonban féltem, ráadásul Jézust csupán testvéremnek tudtam elképzelni. Mégis afelé hajlottam, hogy igent mondjak,

s mivel féltem, hogy mindez esetleg nem Istentől van, így szóltam: „Jézus, ha szeretnéd, leszek a jegyessed. Szívesen leszek a jegyessed, Jézus.” Amint kimondtam, a félelem és a nyugtalanság megszűnt.

Másnap hihetetlenül mély békére és nagy boldogságra ébredtem, amely sokáig megvolt bennem. Ezzel azt hittem, hogy már az Övé vagyok. Van munkám, amit szeretek, és ott van a családom is, akiktől nem akartam elszakadni. Idő kellett hozzá, hogy megérezzem, szerzetesrendeket kellene keresnem. Azt már tudtam, hogy csak Őt akarom.

Kis Szent Terézszel gyermekkoromban találkoztam először egy hittanórán. A hittankönyvben olvastuk, hogy Jézus játéklabdája szeretett volna lenni. Ez a gondolat annyira megtetszett, hogy azt mondtam magamban: „Én is szeretnék az Ő játéklabdája lenni.” A második találkozásom Terézzel már felnőtt koromban történt. Plébánosamtól megkaptam a Kis Szent Teréz-breviáriumot. Egyszerűen magával ragadott, elolvastam önéletrajzát is, és próbáltam a „kis út” szerint élni, mindent Istentől fogadni, s megkértem, legyen a védőszentem. Elkezdtem a magyarországi Kármel honlapját is nézegetni, és a „mennyei Kármel” rovatban megfogott Kinga nővér fotója. A templomban kérdeztem is Jézustól: „A Kármelbe hívsz?”

Tudtam, hogy Jézusé akarok lenni, lelket menteni és vigasztalni Őt, ne legyen szomorú, de nem tudtam, hogy ehhez szerzetesnek kell-e lennem. Megkérdeztem az egyik papunkat, ő honnan tudta, hogy papi hivatása van. Erre visszakérdezett: „Apáca akarsz lenni?” Bizonytalan igennel válaszoltam. S amikor megkérdezte, milyen rendek tetszenek, hármat soroltam fel. Közük volt a Kármel is. Ő azt felelte, hogy járt már ott, és az a hely maga a Paradicsom. (Mégis úgy alakult, hogy először nem a Kármelben próbálkoztam, hanem egy másik monasztikus rendben. Ott már az elején

éreztem, hogy valami hiányzik nekem. Kértem Istent, mutassa meg, hová hív. Oda szeretnék menni, ahová Ő szeretné, hogy menjek.)

Mivel úgy készültem, hogy szerzetes leszek, rendeltem fekete szoknyát, de az utolsó pillanatban a szállító üzent: elfogyott. Ezt jelnek vettem, és teljesen összetörtem, mert azt gondoltam, Isten mégsem akarja, hogy szerzetes legyek. Azt szerettem volna, hogy elsősorban ne én akarjam ezt, hanem Ő. 2018-ban ilyen lelkiállapotban indultam el a Kármelbe. Útközben eltévedtünk a szüleimmel, és többször úgy éreztem, hogy vissza kellene fordulni. Amikor végre megérkeztünk és becsöngettünk, úgy elhúztuk az időt a bejáratnál, hogy mire visszaültünk az autóba, bezárult az automata-kapu, ezért újra be kellett csöngetnünk.

Petra nővérral beszélgettem, bár az első alkalommal inkább csak hallgattam. Arra gondoltam, hogy Isten majd Petra nővér által közli velem a szándékát. Petra nővér mosolyogva ajánlotta, hogy olvassam el Kinga nővér naplóját. Lelkesen neki is láttam, de mivel nehéznek írta le a Kármelt – amire Petra nővér is utalt –, úgy találtam, nem ide hív Isten, és boldogan hazamentem.

Mivel Petra nővér említette, hogy érdemes lenne részt vennem egy hivatástisztázó lelkigyakorlaton, megtettem, és Isten megmutatta, hogy valóban szerzetesnek hív. Így beléptem egy engesztelő rendbe, ahol nem éreztem magam otthon, nagyon hiányzott a belső ima, amit a szív imájának hívtam, és már évek óta végeztem. Szerettem volna hazamenni, ugyanakkor Jézusé is akartam lenni, és féltem, ha elmegyek, elveszítem Őt. Sokat szenvedtem, és könyörögtem Jézushoz, valamint a Szűzanyához, engedjék meg, hogy hazamehessek. Egy nap, amikor a faleveleket söprögtem, és sírva könyörögtem Nekik, határozott belső hangot hallottam, de nem a fülemmel: „Haladék.” Igencsak meglepődtem, majd tovább könyörögtem. Röviddel ezután hazamentem. Húsvét utáni kedd volt, és boldog voltam, de tudtam, hogy ez az idő most csak „haladék”.

Nem értettem a helyzetet, hiszen úgy tűnt, Jézus mutatta az utat abba a rendbe. Beszélgettem egy szerzetes atyával, aki azt mondta, hogy még csak a kaput akartam megtekinteni, és máris bekerültem, továbbá vannak más rendek is, például a Kármel. Ezt azonban elvetettem, mert itt már jártam. A sok szenvedés, amit az engesztelő rendben éltem meg, olyan mélyen megsebzett, hogy már nem akartam szerzetes lenni, mert féltem tőle.

Újra a világban voltam, újra taníthattam,

ez mégsem töltött el felhőtlen boldogsággal. Ismét belső elégedetlenséget, ürességet éreztem, mert nem a helyemen voltam. A vágy is erősödött bennem, hogy Istené akarok lenni, de féltem a szenvedéstől, és attól, hogyan élhetek a családom nélkül? Azt gondoltam, hogy a „haladék” azt jelenti, hogy az engesztelő rendbe kell visszamennem, ahonnan eljöttem. Sokat segítettek a domonkos nővérek videói, a Clare Crockett nővér életéről szóló videó és más szerzetesek hivatástörténetei. Ők is féltek, elhagyták a családjukat, otthonukat, de nem bánták meg, hogy Istenre bízák életüket, hiszen Ő azt akarja, hogy boldogok legyünk már itt a földön. Döntő mondat volt számomra, ami egy ferences szegénygondozó nővértől hangzott el a rendjükéről szóló kisfilmben. A tanácsért felkeresett pap ezt mondta neki: „El kell döntened belül, hogy kivel szeretnél elköteleződni!” – Az én válaszom egyértelmű volt: Istennel.

Irgalmasság vasárnapján értesítést kaptam az engesztelő rendből, hogy nem fogadnak vissza. Az előjáró hosszas imádkozás és megkülönböztetés után döntött így. Bár valójában én sem akartam teljes szívvel visszamenni, mégis rosszul érintett.

Ezután újra fölkerestem egy szerzetes atyát, aki azt tanácsolta, hogy mindennap imádkozzam el egy Miatyánkot és egy Üdvözlégyet, kérjem Istent s a Szűzanyát, mutassák meg, hogyan tovább. Az Úr egyértelműen a szerzetességre felé mutatott, és új vágyként megjelent bennem a papokért való imádkozás. Tanácsolták, hogy nézzek meg apostoli rendeket is. Mivel meg akartam mutatni Jézusnak, hogy komolyan veszem, megtettem. – Közben váratlanul meghalt az édesanyám. Minden megbénuult, leállt, csak ez a belső vágy nem: Istené lenni.

Korábban újra többször fölmerült bennem a Kármel, és bár eleinte elhessegettem a gondolatot, mégis írtam a nővéreknek, s megkérdeztem a belépés korhatárát. Meglepett a gyors válasz: 40 év. – Megörültem: „Még beleférek!”

2022 márciusában újra eljöttem a nővé-

rekhez vendégként, de nem mondtam meg, hogy érdeklődő vagyok. Arra gondoltam, adok még egy esélyt Jézusnak és magamnak. Ha Ő ide szeretné, hogy belépjek, adjon jelet, mutassa meg ebben a pár napban.

Sima és gyors volt az ide vezető utunk a nővéremmel és a férjével. Az autóból kiszállva könnyed, otthonos érzés fogott el, a nővérek pedig mosolygósok, kedvesek voltak. Siettem a kápolnába. Belépve oda Jézus elárasztott jelenlétével. Másnap a szobában telefonról imádkozva a zsolozsmát megragadott ez a mondat: „Most van itt az alkalmas idő, most van az üdvösség napja”. Ezután megint bementem a kápolnába, hogy ott imádkozzam, elmélyedjek a napi evangéliumban, ami éppen Jézus színeváltozásáról szól. Isten rávilágított, hogy Jézus hív meg embereket a hegyre, akikkel együtt szeretne lenni. Valamiképpen egyértelmű volt számomra, hogy a Kármelhegyére gondol. Másnap és harmadnap is imádkoztam az aznapi evangéliummal, és azt kaptam, hogy ne mondjak ítéletet a Kármelről anélkül, hogy közelebbről megismerném, valamint bízzak az Atyában és Jézusban.

Ezzel a sok jellel a tarsolyomban hazamentem, és írtam a nővéreknek. Májusban újra itt voltam, most már hivatalosan is mint érdeklődő. Mirjam nővérral beszélget-

tem, aki nagyon sokat segített. S hallhattam a közösség éneklésében a gyönyörű májusi litániát, és örültem, hogy itt ennyire szeretik a Szűzanyát.

Végül bemehettem a klauzúrába, ahol minden tetszett. Világos, tágas, a napirend is könnyed, minden a helyén van, csupa-csupa friss levegő kívül-belül. S Isten megmutatta: bár nagy félelem van bennem, de ha egyszer bekerülök, meglepve tapasztalom majd, hogy mégsem ijesztő, inkább nagyon is békés, nyugodt a Kármel. Amikor pedig kint sétáltam, olyan volt, mintha Isten átölelne, és tudtam, hogy ez az a hely, ahol Istené lehetek, Ő meg az enyém.

Itt minden megvolt, amit kerestem, mégis a végére a pontot az utolsó nap szentmiséjén a szentbeszéd tette, amelyben ezt mondta az atya: „Maradjunk itt, maradjunk itt Istennel, itt van a helyünk, Istenhez tartozunk.” Olyan volt, mintha ebben a helyzetben éppen nekem szólt volna, és úgy tűnt, mintha Isten egyenesen kérlelne, hogy maradjak itt Vele.

Hazamentem, és 2022. szeptember 18-án beléptem. Megszűnt az üresség, felszabadult, békés és boldog voltam. Vannak nehézségek, de az Úrral tudom azokat hordozni. – Valóban ez a földi Paradicsom.

Amint közeledett a beöltöztésem ideje, megint elkezdtem félni, hiszen ez komoly

dolog, és az otthonom is hiányzott. Ám Isten és a Szűzanya továbbra is vezet. Amint beadtam az írásbeli kérelmet a beöltöztésre, megszűnt a félelem. Augusztus 26-án beöltöztem, és attól fogva olyan, mintha mindig is ezt a habitust viseltem volna. Nem is tudom, miért féltem ennyire?

Mindennap megköszönöm Istennek, hogy itt lehetek...

15 ÉVE CSATLAKOZOTT A MENNYEI KÁRMELHEZ URUNK SZÍNEVÁLTÓZÁSÁRÓL NEVEZETT KINGA NŐVÉRÜNK (1973-2009)

(Sorozatot indítunk naplójából)

NEM HÁTRÁLTAM MEG I.

Kinga nővérünk utolsó három évében rákbetegségben szenvedett. Perjel-nője, Mirjam nővér kérésére halála előtt kilenc hónappal naplót kezdett írni, amelyben beszél az élet értelmének kereséséről, hivatásáról, a Kármelről, a betegségről, a szenvedésről és a halállal való szembenézésről. (A napló kiadásra került „Nem hátráltam meg” címmel, Sarutlan Kármelita Nővérek, Magyarország, 2010.)

Budapesten, az Eötvös Lóránd Tudományegyetem matematika szakán végez. Egyetemi éve alatt keresi hivatását. Első személyesen kísért lelkigyakorlatán döbben rá, hogy Isten személyesen szereti őt.

Képes boldoggá tenni

„A következő hetekben új tapasztalatokat szereztem. Apró, jelentéktelennek tűnő események történtek, teljesen mindenaposak. Csakhogy azt éreztem meg belőlük, hogy Valaki figyel, szeretettel vesz körül, a soron következő lépésemet a megfelelő helyre irányítja. Nem is tudom megfogalmazni,

annyira egyszerű volt, de életemben először döbbentem rá, hogy Isten szeretete és gondoskodása élő, aktív, gyöngéd és személyesen nekem szóló. Korábban is tudtam, de most tapasztaltam, hogy Isten nem egy elvont fogalom, nem egy megfoghatatlan centruma valami jósnak, aki csakúgy általában jó, és gondját viseli több milliárd picike emberkének, akik közül én valahol egy vagyok. Rádöbbenem, hogy Isten személyi, aki képes szeretni, akivel kapcsolatba lehet kerülni – nemcsak elvontan, hanem valóságosan –, aki az én sorsomat személyesen a kezében tartja, aki engem, személy szerint szeret, s hogy az Ő szeretete gyöngéd és erős, képes boldoggá tenni, és teljesen betölteni az életemet, mint akár a legnagyobb szerelem. Ez a tapasztalat egyre mélyült, ez a szerelem egyre jobban betöltött mindent.”

Petőfiszállás-Szentkúton részt vesz egy lelkigyakorlaton, ahol egy alkalommal azt a feladatot kapja, menjen el a „Jeremiás-féle fazekasműhelybe”, ahol Isten dolgozik az ő „edényén”, vagyis Kinga nővéren.

A Mester az én „edényemet” készíti

„Egyik nap azt a feladatot kaptam elmélkedésre, hogy menjek el a betlehemi barlangba és figyeljek. Ismeretlen volt ez számomra, azt sem tudtam, mihez kezdjek. Következő nap a Jeremiás-féle fazekasműhelybe kellett ellátogatnom. Megdöbbenésemre valóban ott voltam, s percre pontosan akkor „tértem vissza” Petőfiszállásra, amikor az imára kiszabott idő lejárt. Láttam, hogy a Mester az én „edényemet” készíti. Nem akarom részletezni, bár nehezemre esik, hiszen minden pillanata olyan fontos nekem. Most inkább csak az a cél, hogy a hivatás felől tekintsek vissza rá. – Az edény hosszú ideig készült. Vártam, mi lesz belőle. – Tányér, amiből enni lehet? Bögre az iváshoz? Korsó vízhez, borhoz? – Egy kis váza lett. Égetés, mázazás, újabb égetés, majd fölkerült a polcra. Olyan haszontalannak látszott, nem használták semmire. Megkérdeztem: Miért van ott? – Mintának – volt a felelet.”

...ó gyöngéd megilletés, Isten Fia, örök Ige,
 aki isteni lényegednek finomsága folytán
 oly bensőleg átjáród lelkem állagát,
 és oly gyöngéden érinted azt,
 gyönyörűséges isteni módon merítet azt önmagadba,
 s oly édességek közepette,
 amilyenekről nem hallottak soha Kánaán földjén,
 amilyeneket nem láttak Temánban! (vö. Bár 3, 22)
 Ó kimondhatatlanul gyöngéd megilletése az Igének,
 az vagy énreám nézve,
 annál inkább, mert hiszen te voltál az,
 aki miután felforgattad a hegyeket és összetörted a sziklákat Hóreb hegyén,
 hatalmad árnyékával és erejével, mely előtted haladt,
 a leggyöngédebben és legerősebben éreztetted magadat
 a prófétával a szellő fuvallatában! (vö. 3Kir 19, 11-12)
 Ó, gyöngéd fuvallat,
 tekintve, hogy enyhe, finom szellő vagy,
 mond nekem, miképpen tudsz te, Isten Fia, örök Ige,
 aki oly félelmetes és hatalmas vagy,
 oly finoman és gyöngéden érinteni?
 Ó, boldog, ó, végtelenül boldog az a lélek,
 akit te, aki oly félelmetes és hatalmas vagy,
 ilyen gyöngéden és szelíden illelsz!
 Mond ezt a világnak – azaz hogy még se tedd;
 ne szólj róla a világnak,
 mert az mitsem tud a szelíd fuvallatról, és nem fog megérezni téged,
 mivelhogy nem képes téged sem befogadni, sem látni. (vö. Jn 14, 17)
 Ó, Istenem, ó én életem!
 Csakis azok látnak meg és érzik szelíd illelétedet,
 akik elfordulva a világtól a szelídség alapjára helyezkedtek,
 mert a szelídség megegyezik a Szelídséggel:
 ezért képesek téged megérezni és élvezni.
 Az ilyeneket azután annál szelídebben illeted,
 minél jobban kifinomult, kicsiszolódott és megtisztult lelkük állaga.
 Minél jobban ki van belőle küszöbölve minden teremtmény,
 s annak minden nyoma és minden érintése,
 annál állandóbban maradsz meg elrejtőzve bensejében.
 Az ilyeneket rejtet el arcodnak rejtékében
 (amely nem más, mint a Fiú) az emberek nyugtalanítása elől. (Zsolt 30, 21)

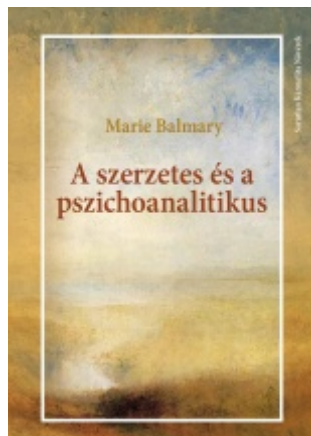
(Keresztes Szent János: Az élő szeretetláng 17.)

Legújabb könyveinkből:

MARIE BALMARY:

A SZERZETES ÉS A PSZICHOANALITIKUS

„Az elveszett emberből indulok ki - hogy egyik első szavunkhoz térjek vissza. Rosszul van, még saját gondolatai is fárasztják. Azt mondták neki, hogy beszélnie kellene. Viszont nem talál senkit, aki meghallgatná, úgyhogy ez nem old meg semmit. Felfedezi, hogy amire szüksége van, nemcsak az, hogy meghallgassák, hanem valaki, aki azt mondja neki: beszélj!”

Marie Balmary pszichoanalitikus és esszéíró, akinek művei számos olvasót megérintettek. Ebben az írásban választja először a példázat útját, többek között abból a valós párbeszédből merítve ihletet, amelyet Marc-François szerzetessel, Jacques Lacan testvérével folytatott. Ebben a különleges, lenyűgöző beszámolóban a felszabadító kapcsolatok világába vezet be bennünket, amely a „mennyeország” másik neve.

WILLIAM NÉRIA:

BESZÉLGETÉS LISIEUX-I SZENT TERÉZZEL

Ez a párbeszéd, amely kibontakozik a könyv lapjain, két tollal íródott, az enyémmel és az övével, Teréz tollával, amely továbbra is ír bennem, mert Terézszel soha nem ér véget a találkozás... egy fenséges és nagyszerű találkozás, amelyet szeretnék megosztani mindazokkal, akik szomjazzák Isten gyöngédségét, szeretetét, békéjét és örömét!

William Néria

MARIE-NOËLLE THABUT:

AZ ÍRÁSOK ÉRTELME

5. KÖTET C ÉV

A II. Vatikáni Zsinat nyomatékosa kérésére, hogy a Szentírás legyen hozzáférhető mindenki számára. A vasárnapok és ünnepek liturgiája három év alatt végigvezet bennünket az összes biblikus könyvön. Nem elég azonban a bibliai szavakat olvasni vagy vasárnaponként hallgatni ahhoz, hogy meg is értsük azokat! Egy jó vezető elengedhetetlenül szükséges, hogy „megnyissa értelmünket az Írások megértésére”, ahogy Szent Lukács mondja (vö. Lk 24,45).

Marie-Noëlle Thabut kétségtelenül az egyik legjobb szakértő ebben a témában. Világos szavakkal és ritka pedagógiai érzékkel vezet be a szövegek mélységeibe, s ezzel az olvasók széles táborát segíti a vasárnapi szentmise-olvasmányok tudatosításában.

Marie-Noëlle Thabut a párizsi Katolikus Intézetben (l'Institut catholique) végzett teológia szakon. A versailles-i egyházmegye biblikus képzéssel megbízott szakembere, tizenkét éven át volt a liturgikus és szentségi lekipáasztorkodás egyházmegyei és regionális felelőse. Számos kommentárt készített a vasárnapi szentmise szentírási olvasmányairól a Notre-Dame és a Panorama rádiók, valamint a francia katolikus tévé, a KTO számára. Házas, három gyermeke és számos unokája van.

A kármelita könyvek megrendelhetők:

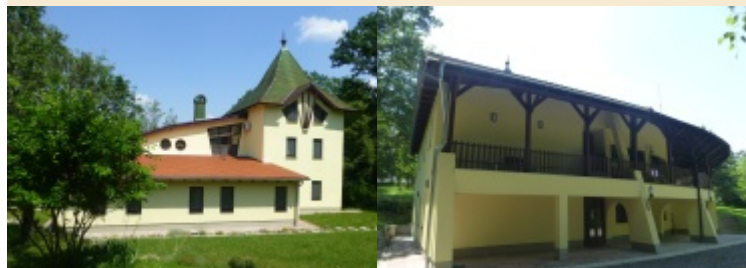
A www.karmelita.hu honlapon keresztül, vagy e-mailben a csoki.karmelita@gmail.hu címen. Üzenetrögzítő: +36 30 341 3930 A kármelita nővérek korábban megjelent könyveiről és kiadványairól szintén a honlapon tájékozódhat.

KÁRMELHEGYI LEVELEK

Lelkigyakorlatok a Kármelben

Nagy öröm volt számunkra, hogy sokan eljöttek, és részt vettek a kolostorunkban tartott lelkigyakorlatokon. A 2025. évre tervezett programokról honlapunkon tájékozódhatnak: www.karmelita.hu.

HÓREB LELKIGYAKORLATOS HÁZ

Szeretettel várjuk az elcsendesedni vágyókat kolostorunk vendégházába!

Hogy nővérközösségünk liturgikus imádságába minél többen bekapcsolódhassanak, és hogy másokkal is megoszthassuk a csendnek, és az Úrral való találkozásnak ezt a kitüntetett terét, két évvel ezelőtt a korábban ostsütésre használt épületünket vendégházzá alakítottuk és kibővítettük.

Az így kialakított Hóreb vendégházban 15 szoba, és előadóterem áll a lelkigyakorlatozók rendelkezésére.

Kézműves csokoládéinkból

Díszdobozos bonbon 9 db-os csomagolásban

Mártott narancshéj (100g), étcsokoládés bevonattal

Csokoládé virágok ét-, tej-, fehér, narancsízű, eper ízű és lime ízű fehér csokoládéból

35 g-os táblás csokoládé, sima tej- és étcsokoládé, mogyorós tej- és narancsos étcsokoládé táblák.

Ropogós mogyorós tejszokoládé tábla, cappuccino ízű tábla és narancsos étcsokoládé tábla (100g)

Kézműves csokoládéink megrendelhetők honlapunkon, a www.karmelita.hu címen

ADOMÁNYOK, SZJA 1%

Mindenszentek Kármelért Alapítvány

Számlaszám: 10918001-00000069-06290006

Adószám: 18177662-1-41

Az alapítvány a Sarutlan Kármelita Nővérek magyarországi közösségét segíti abban, hogy kolostoruk mellett lelkeségi központot tartsanak fenn azok számára, akik imádságos csöndre, a kármelita lelkiség megélésére töreksenek a világban, közösen imádkozva a nővérekkel.

Hálás köszönetet mondunk adományozóinknak. A nővérek mindnyájukat szeretettel hordozzák imáikban.

AMI A KÁRMELBEN VÁRJA ÖNT:

- Csend és imádság Isten jelenlétében
- Közösségünk imaháttere
- A természet szépsége

A kolostor napirendje:

Hétköznapokon és szombaton:

5.45: matutinum és laudes; 7.00: belső ima;
8.00: szentmise; 12.00: déli imaóra;
17.00: belső ima; 18.00: vesperás; 20.05: kompletórium
(szombaton 19.30: kompletórium és vigília)

Vasárnap:

8.00: laudes; 10.00: belső ima 11.00: szentmise;
12.15: déli imaóra; 17.00: belső ima;
18.00: vesperás; 20.05: kompletórium

KÁRMELHEGYI LEVELEK

A MAGYARSZÉKI SARUTLAN
KÁRMELITA NŐVÉREK HÍRLEVELE

